

1866-09-04

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Iselingen

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 22

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard glæder sig på P.C. Skovgaards vegne over at han er på rejse, men ser frem til at han kommer hjem.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 brev nr. 22

Til

Professor Skovgaard

Iselinge

Vordingborg

Den 4.de Sept. 1866

Kjære Mand!

Det forrige Brev var bare Forretninger, saa jeg havde betænkt at skrive lidt "Følelse" i dag, selv om jeg ikke havde faaet Brev fra Dig. Jeg har jo nok tænkt, at Du ikke havde det videre godt. Du saa saa daarlig ud, da jeg reiste, og derfor har jeg heller ikke taget mig det videre nær, at Veiret er saa ustadigt naar Du bare selv ogsaa vil lade fem være lige og hvile dig og gasse Dig lidt, kunde Du bedre, naar Du var hjemmefra, for her staaer for meget og minder, men ude der er da kun det Ene, der skal gøres, og bliver det ikke gjort nu, saa giver det sig nok en anden gang, eller paa en anden Maade, saa Du maae endelig

-2-

ikke slide i det, men være sød og komme lidt friskere hjem, end Du reiste ud. Vi har det alle sammen meget godt, saa naar jeg bare veed, at Du ogsaa har det godt, saa kan jeg godt undvære Dig, men det er maaske ogsaa fordi jeg veed, Du skal være hjemme paa Mandag senest, saa jeg har saavidt Mennesker kan sige det, et bestemt Maal at see hen til.

Rump var her igaar, Stakkel! han var blevet skuffet, Lægerne vil ikke endnu slippe ham ud, det var lidt svært, men han saa saa taalmodig ud; jeg sagde han kunde nok træffe Dig paa Mandag Aften.

Rasmussen var her ogsaa igaar, han vilde gjerne have lavet en [?], men jeg vidste ikke hvor jeg kunde finde nogen til ham. Saa var Faster her da, men for resten gjorde jeg ingen Stads af Dagen¹, inden i mit Hjærte, hvor den jeg alle Dage, jeg har levet med Dig, seer svimlende deilige ud, saa, men ogsaa det Onde tidt vil have Tag i os, saa har dog Guds Naade været over os, saa vi med hans Hjælp har kunnet sige "Pak Dig Satan!" og saa langt der endnu er tilbage, saa føler jeg dog, at Kjærligheden, Guds Kjærligheden voxer i mig, og ogsaa i Dig, saa vi i Sandhed har fulgtes ad

og været hinandens Medhjælp. Gud lade det saadan vedvare, saa vi
engang kan skilles med Fred og Glæde i det sikre Haab, at vi i Evighed
skal lovsynge Herren sammen, ja sammen med hele hans Menighed.
Gud velsigne og bevare Dig i Jesu Navn.
Din Georgia

¹ P.C. Skovgaards og Georgias bryllupsdag d. 3. September.

Tid

Professor Skovgaard

Helsingør

Vordingborg

Juni 4te Sepr 1866.

Ejere Mand!

Det forrige Brev var bare Forretning,
for jeg havde betænkt at skrive lidt
"Følelse" idag, selv om jeg ikke havde
færdigt Brev saa Dig. Jeg har jo nok
tænkt, at Du ikke havde det videre
godt, Du faar saa daarligt ind
da Du rejste, og derfor har jeg
heller ikke taget mig det videre
nær, at Verret er saa ufredigt,
naar Du bare selv opfaar det selv.
Jeg vil lige og hils Dig, og gæde
Dig lidt, det tænkte jeg kunne^{du} bedre
naar Du var hjemme fra, for
her staar for meget og usikker,
men ude & en der jo kun det
ene, der skal gøres, og bliver det
ikke gjort nu, saa gøres det jo
nok en anden gang, eller paa
anden Maade, for Du maa endelig

ikke fl. i det, men vore fød og
komme C. St. forskere hjem
end Du resten ind. V. har det
Allesammen meget godt, saa
naar jeg bare veed Du ogsaa
her det godt, saa kan jeg godt
und vore Dig, men det er mærkel
ogsaa fordi jeg veed, Du skal vore
hjemme paa Mandag formiddag,
saa jeg har, paa det Kønne
kan sige det, et bekræftet
at se hen til.

Minus var her igaar, Stakkert!
han var blevet skuffet, Legerne
vil, ikke end en fligge ham ud
det var C. St. frønt, men han var
saa taalmodig ud; jeg sagde ham
at han nok kunde troppe Dig paa
Mandag aften.

Kasernen var her ogsaa igaar, han
ville give sine læst en
Mange, men jeg vidste ikke hvor

jeg skulde finde vejen til ham.

Saa var Fættar her da, men
forretten gjorde jeg ingen Hædsek
Dagen, uden i mit Hjerte, hvor
den af alle Dage jeg har levet
med Dig, for stunden deilig
at, for, om ogsaa det end lidt
vil have tag i os, for her dog
Guds Nærværet over os, for
vi med hans Hjælp har kunnet
sige "Tak Dig Fættar"! og ja
langt der endnu er tilbage, for
føler jeg dog at Hjælp, Guds
Hjælp, søger i mig, og oppe
i Dig, for vi i Lighed har fulgt
ad og her været hinandens
Hjælp. Gud Lad det færdig ved
for vi engang kan støttes med Fred
og Glæde i det færdige Arbejde, at vi i
Ewighed skal lovsunge Herren sammen,
i sammen med alle hans Menighed.
Gud velgives og bevare Dig! i Løve Ham.

Din Georg